

11. TÜRKİYE ACİL TIP KONGRESİ

26 - 29 Ekim 2015 - Acapulco Otel, KKTC

TATKON 2015

BİLDİRİ ÖZET ve TAM METİN KİTABI

S 47 ACİL SERVİSTE POSTERIOR REVERSİBLE LÖKOENSEFALOPATİ SENDROMU: OLGU SERİSİ

İpek Gülin Ağar¹, Seyran Bozkurt¹, Güllü Akbaydoğan Dündar¹, Ataman Köse¹, Cüneyt Ayrık¹, Anıl Özgür²

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp Ana Bilim Dalı, Mersin

²Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Mersin

Amaç: Posterior Reversible Lokoensefalopati Sendromu (PRES) başağrısı, bilinç değişikliği, encefalopati, görme bozuklukları, fokal ya da jeneralize nöbet ve motor semptomlarla klinik prezantasyon gösteren reversible subakut encefalopati olarak tanımlanır [1-4]. Öncesinde kronik hastalık öyküsü olmayan ve PRES tanısı alan 3 olguya sunmayı amaçladık.

Oluş 1: 33 yaşında, 9 aylık gebe hasta bilinç bulanıklığı ve jeneralize tonik klonik (JTK) nöbet geçirme nedeniyle acil servise getirildi. Kan basıncı:140/90mmHg, nabız:160/dk, bilinç kapalı, deserebre yanıt mevcuttu. Sol frontalde 3 cm laserasyon mevcuttu. idrarda proteinürü (2+) saptandı. Serebral manyetik rezonans görüntülemeye (MRG) PRES'i düşündürecek bulgulara rastlandı. Hasta sezaryene alındı. 17. günde genel durumu toparlayarak hasta taburcu edildi.

Oluş 2: 62 yaşında, kadın hasta başağrısı ve bilinç durumunda değişiklik şikayetleri ile acil servise başvurdu. Kan basıncı:160/100mmHg, ve ajite göründümde idi. Kas gücü defisi提 yoktu. Serebral bilişsizlik tomografisinde kanama bulgusuna rastlanmadı. Hastanın yakınlarından 2 gün önce tansiyon yükseklüğü ve başağrısı yakınması ile acil servise başvurduğu, şikayetleri gerileyince taburcu olduğu, sonrasında evde nöbet geçirdiği bilgisi alındı. Hastanın çekilen MRG'de; PRES' düşündürecek bulgulara rastlandı ve yoğunbakıma yatırıldı.

Oluş 3: 27 yaşında, 7,5 aylık gebe hasta, JTK nöbet geçirme nedeniyle acil servise başvurdu. Bilinci açık hastanın genel durumu iyi, kan basıncı:130/80 mmHg, nabız: 135/dk, proteinürü olmayan ve ilk kez nöbet geçiren hastanın MRG'de PRES' düşündürecek bulgulara rastlandı. Hasta servise yatırıldı.

Tartışma: PRES'in klinik bulgularıyla ilgili sınırlı sayıda yayın mevcuttur [1]. PRES tanılı hastaların çalışmalarında en yaygın klinik bulgular; nöbet (%74-%87), encefalopati (%28-%97), başağrısıdır (%26-%53). PRES ile ilişkili komorbid durumlardan; hipertansiyon %53-%61, preeklamsi-eklamsi %6 oranında bildirilmiştir [3,4].

PRES'in klinik presentasyonu nonspesifik bir yüzdén PRES'in tanısı MRG kullanımıyla artmaktadır. PRES'in tanımlanmış MRG bulgusu; beyinde enfarkt görülmeksizin subkortikal beyaz cevherde vazogenik ödeme ve özellikle posterior bölgeleri kapsayan bilateral subkortikal beyaz cevherde hiperintens alanların görülmesidir [3-5].

Sonuç: Hipertansiyon öyküsü bulunan ve bilinç durum değişikliği, nöbet, eklamsi-preeklamsi kliniği gelişen hastalarda PRES'i akla getirilmelidir. İleri görüntüleme yöntemi kullanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bilinç değişikliği, hipertansiyon, nöbet, posterior reversible lokoensefalopati

S 48 İNTRAVENÖZ R-TPA VERİLEN AKUT İSKEMİK İNMEDE BAŞVURU ZAMANININ KLİNİK SONLANIMA ETKİSİ

Demet Funda Baş¹, Engin Özakin², Özcan Özdemir¹, Nurdan Aacr², Filiz Baloğlu Kaya², Ebubekir Arslan²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Akut iskemik inme nedeni ile acil servise başvuran ve iv r-tpa tedavisi uygulanan hastalarda başvuru zaman diliminin klinik sonlanımında etkili olup olmadığını araştırmak.

Yöntem: Kasım 2008-Ağustos 2015 tarihleri arasında ESOGÜ Tıp Fakültesi acil servisine başvuran, iv r-tpa tedavisi alan akut iskemik inme hastaların dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Hastalar başvuru zaman dilimine göre saat 06:00-24:00 arası başvuranlar birinci, 24.00-06.00 arası başvuranlar ikinci grup olarak sınıflandırıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 329 hastanın (185 erkek, %56.2) yaş ortalaması 65.02 ± 10.96 (min: 27, maks:84) idi. Hastaların 305 (%93.3)'i ön sirkülasyon semptomları ile; 279'u kötü NHSS skoru (NIHSS>10) ile başvurdu. Hastaların 266'sı (%80.9), 06:00-24:00 (1.grup) saatleri arasında başvurdu. Bütün gruplar göz önüne alındığında ortalama semptom başlangıcı-lığıne: 154.97 ± 52.80 dk (min:30, maks:355), kapı-BT zamanı: 28.94 ± 19.48 dk (min:4, maks:267), kapı-iğne: 63.85 ± 30.75 dk (min: 10, maks:315), idi. Semptom başlangıcı -iğne zamanı ortalama 1. Grupta: 151.85 ± 52.99 , 2. Grupta: 168.14 ± 50.30 idi ve istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p=0,02$). Tedavileri sonrasında 80 (%24.3) hastada intrakraniyal kanama tespit edildi (1.grup:67, 2. Grup:13). 3 ay sonrası modifiye Rankin skoru 149 hastada 0-2 (iyi sonlanım) idi. Tüm hastalardan 53'ü (%16.2) eksitus oldu. Kapı-BT, kapı-iğne, intrakraniyal kanama, mRS ve mortalite açısından 1. ve 2. gruplar arasında farklılık saptanmadı.

Sonuç: Inme merkezi olan hastanelerde, acil servis ve nöroloji bölümleri arasında yapılan ortak protokoller akut iskemik inme hastalarında gündüz ve gece arasında tetkik ve tedavi sonlanımı hastane içi organizasyonu açısından fark yaratmamaktadır. Gece başvuran iskemik inme vakalarının hastaneye daha geç başvuru yaptıkları saptanmış ancak bu durumun r-tPA sonrası intrakraniyal kanama, 3 aylık mRS ve mortalite açısından anlamlı farklılığa neden olmadığı tespit edilmiştir. Inme için hastane içi organizasyonunda, zamansal parametrelerin fark göstermemesi vasküler nöroloji ve acil tip anabilim dallarının iskemik inme tedavisi için ayrı, özelleşmiş bir takım halinde çalışmalarından kaynaklanmaktadır

Anahtar Kelimeler: İnme, r-tPa, zaman dilimi, yönetim